

Karta „Grupy 33”

– duszpasterstwa osób żyjących w stanie wolnym

I. Uwagi wstępne

1. Duszpasterstwo osób żyjących w stanie wolnym – o nazwie „Grupa 33” – działa na terenie Archidiecezji Katowickiej na mocy dekretu księdza arcybiskupa Damiana Zimonia. Opiekunem Grupy jest ks. Tadeusz Czakański.
2. „Grupa 33” jest wspólnotą laikatu. Skupia osoby świeckie żyjące w stanie wolnym (w sensie nauki Kościoła rzymskokatolickiego), które dotychczas nie wstąpiły w związki małżeńskie. Nazwa „Grupa 33” pochodzi od liczby lat ziemskiego życia Jezusa.
3. Członkowie „Grupy 33” na mocy chrztu świętego uczestniczą w potrójnej misji Chrystusa: kapłańskiej (uświęcenie), prorockiej (dawanie świadectwa) i królewskiej (służba).
4. Podstawowym celem członków „Grupy 33” jest dążenie do świętości i urzeczywistnianie wspólnoty eklezjalnej w parafiach w środowisku osób żyjących w stanie wolnym. Uczestnictwo w życiu „Grupy 33” jest dla jej członków umocnieniem na tej drodze i pomocą w rozeznaniu życiowego powołania i jego realizacji zgodnie z wolą Bożą. Członkowie Grupy ciągle uczą się żyć Ewangelią, służyć Bogu i ludziom zgodnie z otrzymanymi charyzmatami, starają się budować Królestwo Boże już tu na ziemi.
5. Stałym miejscem spotkań „Grupy 33” jest Kościół Akademicki w krypcie katedry Chrystusa Króla w Katowicach.

II. Charakter Grupy i jej duchowość

1. „Grupa 33” ma charakter ewangelizacyjny. Chcemy iść do domu Ojca za Chrystusem Panem i Zbawcą, otwierając się na działanie Ducha Świętego. Powierzamy się Bogu przez Serce Niepokalanej, pragnąc jak Ona całym swoim życiem przyczyniać się do budowania Królestwa Bożego na ziemi.
2. Duchowość Grupy oparta jest na duchowości komunii wskazanej przez Ojca Świętego Jana Pawła II w liście apostołskim „Novo millennio ineunte”.
3. Pragniemy z pomocą Ducha Świętego przyjmować dar wspólnoty i nią się stawać. Jesteśmy gotowi przyjmować wszystkie dary i charyzmaty Ducha Świętego, rozeznawać je, uczyć się korzystania z nich oraz postugiwać nimi dla budowania naszej Grupy oraz całego Kościoła (por. 1 Kor 12-14).

4. Duch chrześcijański to duch miłości. Świadomi współodpowiedzialności za Grupę, chętnie podejmujemy służbę wobec siostr i braci. Służąc sobie nawzajem, doskonalimy się w pokorze i miłości bliźniego. Otaczamy szczególną opieką tych spośród nas, którzy są dotknięci chorobą lub jakimkolwiek cierpieniem, również ubóstwem.
5. Duch chrześcijański to duch misyjny, stąd angażujemy się w działalność misyjną Kościoła. Świadomi Bożego prowadzenia, prosimy Ducha Świętego, by nas oświecał i pobudzał do odważnego dawania świadectwa o Jezusie słowem i czynem wszędzie tam, gdzie jesteśmy obecni.
6. Duch chrześcijański to duch jedności, dlatego szukamy możliwej jedności między sobą, jedności z innymi chrześcijanami oraz z wyznawcami innych religii, a także z osobami o przekonaniach niereligijnych.
7. Głównym źródłem rozwoju Grupy i centrum jej życia jest wspólnie sprawowana Eucharystia i wspólna adoracja Najświętszego Sakramentu. Przykładamy wielką wagę do modlitwy liturgicznej Kościoła i staramy się korzystać z jej bogactwa w łączności z całą wspólnotą Ludu Bożego.
8. Realizujemy cztery podstawowe warunki rozwoju życia duchowego, jakimi są: modlitwa, Słowo Boże, sakramenty i wspólnota. Szczególnie pamiętamy w modlitwie o sobie nawzajem i o dziele „Grupy 33”. Ogarniamy stałą modlitwą wszystkich, którzy kiedykolwiek uczestniczyli w naszych spotkaniach. Zachowujemy też w pamięci zmarłych członków Grupy.

III. Ustrój Grupy

1. Uczestnicy „Grupy 33” szanują wolność siostr i braci w ich zaangażowaniu w wierze. Są otwarci na każdego, kto żyje w stanie wolnym (w sensie nauki Kościoła rzymskokatolickiego) i dotychczas nie wstąpił w związek małżeński.
2. „Grupę 33” tworzą około 10-osobowe zespoły zwane małymi grupami, którym przewodniczą dwaj łącznicy.
3. Każda z małych grup należy do jednego z rejonów (obecnie cztery: Katowice, Chorzów, Tychy, Żory), które prowadzą osoby odpowiedzialne za rejon.
4. Każdy z członków „Grupy 33” uczestniczy w trzech spotkaniach w miesiącu:
 - a) spotkaniu małej grupy;
 - b) spotkaniu rejonu;
 - c) spotkaniu wszystkich członków „Grupy 33”.
5. Spotkania mają za zadanie formację członków „Grupy 33”, w szczególności w następujących wymiarach:
 - a) formacja duchowa - spotkania małej grupy;
 - b) formacja ludzka - spotkania rejonu;

- c) formacja intelektualna - spotkania wszystkich członków „Grupy 33”.
6. Raz w roku, w okresie wakacyjnym, wszyscy członkowie „Grupy 33” przeżywają wspólne rekolekcje formacyjne, które są najważniejszym spotkaniem całej „Grupy 33”. Organizowane są również dni skupienia i rekolekcje w ciągu roku.
 7. Każdy, kto chce należeć do „Grupy 33”, po okresie wstępnym (grupa początkująca) i przeżyciu rekolekcji ewangelizacyjnych powinien zostać członkiem małej grupy.
 8. Członkowie „Grupy 33” aktywnie uczestniczą w życiu Grupy. Wyrazem tego zaangażowania jest modlitwa za Grupę, obecność na spotkaniach, uczestnictwo we wspólnych rekolekcjach, troska o potrzeby duchowe i materialne członków Grupy, podejmowanie zadań i posług w Grupie oraz zaangażowanie w jej dzieła.
 9. „Grupę 33” animuje zespół osób odpowiedzialnych za rejonu oraz łączników na czele z liderem i jego zastępcą pod kierunkiem Księdza Opiekuna wyznaczonego przez biskupa.
 10. Członkowie „Grupy 33” dążą do tego, aby za zgodą miejscowych księży proboszczów powstawały parafialne grupy osób żyjących w stanie wolnym.

IV. Małe grupy

1. „Grupa 33”, aby jak najpełniej realizować swoje cele, oparta jest na małych grupach, stworzonych przez około 10 osób, prowadzonych przez dwóch łączników każda.
2. Małe grupy współdziałają ze sobą, starają się wzajemnie siebie poznawać i sobie służyć.
3. Członkowie małych grup są zobowiązani do uczestnictwa w trzech spotkaniach w miesiącu: małej grupy, rejonu i całej Grupy, a także do uczestnictwa we wspólnych rekolekcjach formacyjnych „Grupy 33”. Każda mała grupa ustala swoje własne terminy i miejsce spotkań.
4. Spotkania małych grup powinny odbywać się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 1 do Karty „Grupy 33”.
5. Pod koniec miesiąca każdy członek małej grupy otrzymuje „Słowo Pana” – jedno zdanie z Pisma Świętego opatrzone komentarzem przygotowanym przez jedną z małych grup – i stara się nim żyć przez kolejny miesiąc. Na spotkaniu małej grupy jej członkowie w formie osobistych świadectw dzielą się przeżywaniem Słowa Pana w danym miesiącu zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do Karty „Grupy 33”.
6. Członkowie małych grup przygotowują wspólną liturgię Mszy św. (komentarze, czytania, śpiew psalmów, modlitwę wiernych, procesję z darami) zgodnie z ustalonym harmonogramem.

7. Członkowie małych grup powinni:
 - a) aktywnie uczestniczyć w spotkaniach, a w razie niemożności przybycia powinni wcześniej poinformować o tym łącznika;
 - b) modlić się za siebie i za całą Grupę;
 - c) pogłębiać więź z Bogiem i ze sobą nawzajem;
 - d) troszczyć się o jedność w grupie;
 - e) pomagać sobie wzajemnie – szczególnie w trudnych sytuacjach życiowych;
 - f) podejmować i uczestniczyć w zadaniach realizowanych przez małą grupę;
 - g) szanować osoby prowadzące grupę i podporządkowywać się im w sprawach dotyczących życia Grupy.

V. Rejony

1. W trosce o budowanie lepszych relacji osobowych, „Grupa 33” podzielona jest na rejony (obecnie cztery: Katowice, Chorzów, Tychy, Żory), które prowadzą osoby odpowiedzialne za rejon. Istnieją też grupy duszpasterstwa osób stanu wolnego w Krakowie i Wrocławiu, oraz początkujące w Poznaniu i Warszawie.
2. Każda z małych grup należy do jednego z rejonów.
3. Osoby należące do danego rejonu spotykają się raz w miesiącu zgodnie z ustalonym harmonogramem. Spotkanie rozpoczyna się Eucharystią, po której jest czas na wzajemne poznanie się i bycie razem.
4. Członkowie rejonu są odpowiedzialni za przygotowanie spotkań rejonu. Formuła spotkań i podział zadań jest ustalana indywidualnie dla danego rejonu przez osobę odpowiedzialną za rejon w porozumieniu z łącznikami małych grup należących do danego rejonu.
5. Każdy z rejonów przygotowuje wydarzenia organizowane w „Grupie 33” wyszczególnione w programie rocznym „Grupy 33”.

VI. Łącznicy

1. Łącznicy prowadzą małe grupy, podejmują za nie odpowiedzialność i reprezentują je wobec całej Grupy i wobec osób odpowiedzialnych za Grupę. Łącznicy są animatorami duchowymi i organizacyjnymi „Grupy 33”, a w szczególności swojej małej grupy.
2. Sprawowanie funkcji łącznika jest służbą wobec Grupy i darem dla wszystkich jej członków.
3. Łącznicy aktywnie uczestniczą we wszystkich spotkaniach „Grupy 33” oraz w spotkaniach łączników. Spotkania osób odpowiedzialnych za rejony i wszystkich łączników odbywają się dwa w roku. Spotkania łączników danego rejonu są ustalone

przez osobę odpowiedzialną za rejon. Swoją nieobecność na spotkaniach zgłaszają osobom odpowiedzialnym za rejony.

4. łącznicy zachowują łączność między Księdzem Opiekunem, liderem, osobą odpowiedzialną za rejon a małą grupą. Przekazują ustalenia i informacje dotyczące „Grupy 33” oraz inne propozycje i uwagi. Informują Księdza Opiekuna lub osobę odpowiedzialną za rejon o ewentualnych problemach dotyczących małej grupy.
5. łącznicy troszczą się o pogłębienie więzi i jedności wśród łączników i między członkami „Grupy 33”, są wrażliwi na problemy i potrzeby Grupy. Starają się łagodzić i rozwiązywać ewentualne konflikty.

6. W stosunku do członków swojej małej grupy łącznicy:
 - a) modlą się za nich;
 - b) czuwają nad przebiegiem spotkań małej grupy, a w szczególności nad dzieleniem się Słowem Pana;
 - c) przyczyniają się do pogłębienia więzi, do tworzenia atmosfery opartej na wzajemnym zaufaniu i odpowiedzialności za siebie nawzajem;
 - d) uważnie słuchają i otwarcie rozmawiają także o problemach (starają się pomóc je rozwiązać);
 - e) wykazują szczególną troskę o chorych i przeżywających trudności życiowe;
 - f) są otwarci na propozycje i uwagi innych.
7. Łączników w liczbie dwóch wybierają co roku członkowie małej grupy, a wybór zatwierdza Ksiądz Opiekun. Termin ostateczny wyboru łączników podaje co roku Ksiądz Opiekun w porozumieniu z Liderem i osobami odpowiedzialnymi za rejony.

VII. Osoby odpowiedzialne za rejony

1. Osoby odpowiedzialne za rejony są reprezentantami Księdza Opiekuna i Lidera „Grupy 33” - prowadzą poszczególne rejony. Jednocześnie są animatorami duchowymi i organizacyjnymi „Grupy 33”.
2. Sprawowanie tej funkcji jest służbą wobec Grupy i darem dla wszystkich jej członków.
3. Osoby odpowiedzialne za rejony troszczą się o życie rejonu, czuwają nad organizacją spotkań w rejonie oraz przygotowaniem wydarzeń organizowanych w „Grupie 33”, za które odpowiedzialny jest dany rejon.
4. Osoby odpowiedzialne za rejony współpracują z łącznikami małych grup danego rejonu, interesują się życiem małych grup; w przypadku zaistniałych problemów starają się je rozwiązać w porozumieniu z Księdzem Opiekunem i Liderem „Grupy 33”.
5. Osoby odpowiedzialne za rejony organizują spotkania łączników małych grup danego rejonu, w czasie których poruszane są sprawy rejonu i małych grup.
6. Osoby odpowiedzialne za rejony spotykają się z Liderem, jego zastępcą oraz Księdzem Opiekunem w celu omówienia spraw dotyczących rejonów oraz całej „Grupy 33”. Ustalają roczny program spotkań i wydarzeń organizowanych w „Grupie 33”.
7. Osoby odpowiedzialne za rejony wyznacza Ksiądz Opiekun na okres dwóch lat. Osoba odpowiedzialna za rejon może wybrać swojego zastępcę, którego zatwierdza Ksiądz Opiekun.

VIII. Lider Grupy

1. Lider wraz z zastępcą są najbliższymi współpracownikami Księdza Opiekuna „Grupy 33”. Lider reprezentuje Grupę, a szczególnie osoby odpowiedzialne za rejony i łączników małych grup wobec Księdza Opiekuna. Autorytet jego opiera się na służbie (byciu dla drugich) i jest wspierany osobą Księdza Opiekuna.
2. Lider współpracuje z osobami odpowiedzialnymi za rejony i łącznikami; nie tyle ma działać, co organizować, a przede wszystkim słuchać, rozmawiać, wspomagać, inspirować i być otwartym na uwagi innych dla budowania wzajemnego zaufania i odpowiedzialności.
3. Lider „Grupy 33”:
 - a) jest odpowiedzialny za koordynację działań i organizację życia Grupy;
 - b) czuwa nad realizacją rocznego programu „Grupy 33”;
 - c) przygotowuje propozycje aktualnych komunikatów związanych z działalnością Grupy;
 - d) przewodniczy spotkaniu osób odpowiedzialnych za rejony i łączników małych grup;
 - e) troszczy się o wyznaczanie osób pełniących różne funkcje w Grupie związane ze stałą działalnością Grupy lub konkretnymi wydarzeniami.
4. Lider, będąc w stałej łączności z Księdzem Opiekunem i osobami odpowiedzialnymi za rejony, sygnalizuje Księdzu Opiekunowi poważniejsze problemy dotyczące „Grupy 33”.
5. Lidera „Grupy 33” wyznacza Ksiądz Opiekun na okres dwóch lat po zasięgnięciu opinii osób odpowiedzialnych za rejony. Lider wybiera swojego zastępcę, którego zatwierdza Ksiądz Opiekun.

IX. Opiekun Grupy

1. Opiekunem „Grupy 33” jest kapłan wyznaczony przez biskupa. Opiekuna wspierają kapłani odpowiedzialni za rejony, wyznaczeni przez biskupa.
2. Opiekun reprezentuje „Grupę 33” wobec władz kościelnych.
3. Kapłan towarzyszący Grupie jest osobiście w nią zaangażowany, żyje w Grupie, wraz z nią i dla niej.
4. Opiekun „Grupy 33”:
 - a) animuje życie i działalność Grupy;
 - b) podejmuje odpowiedzialność za Grupę, a szczególnie za przekaz wiary i sprawowanie sakramentów;
 - c) jest odpowiedzialny za formację duchową Grupy;
 - d) organizuje i prowadzi formację lidera, jego zastępcy, osób odpowiedzialnych za rejony i zespołu łączników;

- e) ma decydujący głos w ukierunkowywaniu zadań podejmowanych przez Grupę oraz w podejmowaniu decyzji dotyczących istotnych problemów i konfliktów, a także decyzji związanych z przyszłością Grupy;
- f) wyznacza lidera „Grupy 33” oraz osoby odpowiedzialne za rejony;
- g) zatwierdza wybór łączników; a także zastępcy lidera „Grupy 33” i zastępców osób odpowiedzialnych za rejony;
- h) jest w stałej łączności z liderem, osobami odpowiedzialnymi za rejony i łącznikami, potwierdza słuszność ich poczynań i wspiera ich;
- i) zatwierdza roczny program „Grupy 33”.

X. Uwagi końcowe

1. „Życie jest piękne i warto je pięknie przeżyć z Jezusem” - to hasło „Grupy 33”. Pięknie to znaczy z Bogiem i w komunii z drugim człowiekiem. Bo spodobało się Bogu zbawić człowieka nie pojedynczo, lecz we wspólnocie (por. „Gaudium et spes”, nr 32).
2. „Grupa 33” jest propozycją dla osób żyjących w stanie wolnym, które chcą czegoś więcej, które nie lękają się wymagać od siebie, i które chcą swoje życie przeżyć pięknie.
3. Członkowie „Grupy 33” pamiętają, że troska o drugą osobę powinna wyprzedzać troskę o siebie samego. Konkretnie oznacza to, że chcą podarowywać Grupie swoje talenty – chociażby najmniejsze – i starają się nimi służyć najlepiej jak potrafią nie dla własnej satysfakcji, lecz dla dobra całej Grupy i poszczególnych osób.
4. Więcej informacji o „Grupie 33” znajduje się na stronie internetowej: www.grupa33.pl

Załącznik nr 1 do Karty „Grupy 33”

Zasady przebiegu spotkań w małych grupach

1. Termin spotkania należy ustalić tak, żeby wszyscy członkowie małej grupy mogli na nim być obecni.
2. W przypadku niemożności przybycia na spotkanie należy zawiadomić łączników przed spotkaniem o swojej nieobecności.
3. Spotkanie rozpoczyna się modlitwą.
4. Dzielenie się przeżywaniem Słowem Pana ma przebiegać zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do Karty „Grupy 33”.
5. Dzielenie kończy wspólna modlitwa.
6. Jeśli w ramach spotkania przewidziany jest poczęstunek, to następuje on po końcowej modlitwie.
7. W spotkaniu uczestniczą tylko członkowie małej grupy, może w nim też brać udział Ksiądz Opiekun, lider „Grupy 33” lub osoba odpowiedzialna za rejon.
8. Należy ustalić termin następnego spotkania małej grupy.

Załącznik nr 2 do Karty „Grupy 33”

Zasady dzielenia się w małych grupach

Jak się wypowiadać, aby być jak najlepiej usłyszanym i zrozumianym, innych nie ranić, czuć się bezpiecznie i dać poczucie bezpieczeństwa innym.

1. Mów wyraźnie i zwięźle zawsze w pierwszej osobie liczby pojedynczej o swoich OSOBISTYCH przeżyciach i doświadczeniach związanych z działaniem Boga i Jego Słowa w Twoim życiu, a nie innych osób.
2. Trzymaj się tematu dzielenia, pozwól wypowiedzieć się każdemu do końca, nie pouczaj i nie oceniaj.
3. Słuchaj jednocząc się z mówiącym, uszanuj milczenie, gdy ktoś zrobił przerwę. Kto skończył wyraźnie to zaznacza. Rozmowa jest możliwa po dzieleniu się doświadczeniami.
4. Zachowaj całkowitą dyskrecję.
5. Uznaj w czasie dzielenia prowadzenie osoby, która czuwa nad całością przebiegu spotkania i przyjmij ewentualne nakierowanie na temat rozmowy.

